

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.541 van 29 januari 2004
in de zaken A. 76.700/VII-16.201
111.501/VII-24.835.**

In zake : de n.v. SININVEST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SININVEST op 10 december 1997 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 6 oktober 1997 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing van 27 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende aktenaam van de melding door de n.v. SININVEST betreffende een pluimveebedrijf gelegen aan de Aardeweg 6 te Moorslede; (zaak A. 76.700/VII-16.201)

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SININVEST op 15 oktober 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw van 14 augustus 2001 houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing van 8 maart 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende gedeeltelijk verlenen van de vergunning, aan de n.v. SININVEST, om een pluimveebedrijf gelegen aan de Aardeweg 6 te 8890 Moorslede, verder te exploiteren; (zaak A. 111.501/VII-24.835)

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de beschikking van 6 maart 2003 die de neerlegging van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikkingen van 25 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. ANSOMS die, loco Advocaat P. AERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat I. VANDEN BON die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De rechtspleging

Overwegende dat de zaken dermate verknocht zijn dat het, in het kader van een goede rechtsbedeling, past ze samen te voegen;

2. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden weergegeven:

2.1. De verzoekende partij exploiteert een kippenfokkerij in Moorslede. De inrichting ligt in agrarisch gebied, op ongeveer 300 meter van woongebied met landelijk karakter, en op ongeveer 700 meter van woonuitbreidingsgebied.

2.2. Op 28 augustus 1986 verleent de bestendige deputatie een exploitatievergunning voor "64.000 leghennen in 8 hokken", voor een termijn van vijftien jaar.

Op 19 april 1994 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen vergunning te verlenen bij wege van aktenaam voor de uitbreiding en omvorming naar 240.000 mestkippen (procedure van artikel 27 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning).

2.3. Op 13 december 1994 maakt de Milieu-inspectie proces-verbaal op, volgens hetwelk in de inrichting geen leghennen worden gehouden maar mestkippen. Op 8 augustus 1996 wordt opnieuw een proces-verbaal opgemaakt door de Milieu-inspectie, waarin wordt vastgesteld dat geen leghennen maar mestkippen worden gehouden, waarvan er 56.484 jonger zijn dan drie weken.

2.4. Bij het besluit van de Vlaamse regering van 16 juni 1996 (Belgisch Staatsblad van 3 juli 1996) wordt de indelingslijst bij Vlare I gewijzigd: voortaan zijn kippen vergunningsplichtig vanaf de leeftijd van één week i.p.v. drie weken.

De verzoekende partij dient op 23 december 1996 een aanvraag in tot uitbreiding van de kippenfokkerij om te komen tot 140.000 mestkippen ouder dan één week.

2.5. Op 27 maart 1997 verleent de bestendige deputatie akte van de milieuvergunningsaanvraag van de verzoekende partij om de inrichting te veranderen tot "een kippenfokkerij met 56.000 mestkippen jonger dan 3 weken, 64.000 leghennen ouder dan 3 weken." Deze aktenaam geldt als vergunning voor een termijn tot 28 augustus 2001, samenvallend met de einddatum van de lopende vergunning.

2.6. Tegen deze beslissing tekent een omwonende administratief beroep aan.

2.7. Op 6 oktober 1997 wordt de eerste bestreden beslissing genomen. Het beroep wordt gegrond bevonden. Er wordt akte verleend voor 56.000 mestkuikens van één tot drie weken. Akte wordt geweigerd voor het houden in de inrichting van 140.000 mestkuikens.

De motivering daarvoor luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat voor deze inrichting een basisvergunning werd afgeleverd op 28 augustus 1986 voor 64.000 leghennen in acht hokken voor een termijn

verstrijkend op 28 augustus 2001; dat een vroegere aktenaam voor de uitbreiding en omvorming van 64.000 leghennen naar 240.000 mestkippen op 19 april 1994 geweigerd werd; dat de inrichting niet beschikt over een geldige vergunning voor het houden van mest- of braadkippen; dat de aanwezigheid van mestkippen in de stallen tot tweemaal toe vastgesteld werd door de Afdeling Milieu-inspectie respectievelijk op 13 december 1994 en 8 augustus 1996; dat aldus zonder vergunning werd overgeschakeld van leghennen naar mestkippen; dat, zoals tevens blijkt uit het voormelde advies van de Vlaamse Landmaatschappij, de milieuvergunning voor het houden van leghennen overeenkomstig het artikel 46 van titel I van het VLAREM van rechtswege is vervallen;

Overwegende dat artikel 38 van titel I van het VLAREM kan toegepast worden op een onderdeel van onderhavig bedrijf vermits volgens een verslag van de afdeling Milieu-inspectie op deze inrichting 56.484 mestkippen jonger dan 3 weken aanwezig waren op 8 augustus 1996, zijnde 1 maand na het van kracht worden van de wijziging of aanvulling van de indelingslijst van titel I van het VLAREM op 3 juli 1996 waarbij mestkippen van 1 tot 3 weken eveneens vergunningsplichtig werden;

Overwegende dat de aanvraag aldus de aangifte betreft van de exploitatie van een onderdeel van een inrichting die na wijziging of aanvulling van de indelingslijst vergunningsplichtig is geworden, zijnde 56.000 mestkippen van 1 tot 3 weken; dat van de aangevraagde 140.000 mestkippen ouder dan 1 week er volgens het advies van de Vlaamse Landmaatschappij slechts 56.000 als bestaande op 3 juli 1996 kunnen aanvaard worden;

(...)

Overwegende dat de totale vergunde toestand volgens het beroepen besluit komt op 64.000 leghennen ouder dan 3 weken en 56.000 mestkippen van 1 tot 3 weken (samen 120.000 ouder dan 1 week); dat aanvrager echter 140.000 mestkippen ouder dan 1 week vroeg volgens het meldingsformulier; dat op de plannen 8 stallen voor 28.000 kippen elk zijn aangegeven, dus 224.000 kippen; dat dit niet volledig werd toegestaan; dat aanvrager hiertegen geen beroep instelde;

Overwegende dat met het beroepen besluit akte wordt genomen van een uitbreiding met 56.000 mestkippen van 1 tot 3 weken bij een kippenhouderij voor 64.000 leghennen; dat de vergunning voor het onderdeel leghennen, zoals in een vorige overweging reeds toegelicht, evenwel is vervallen; dat de exploitant overigens in zijn melding evenmin nog spreekt van leghennen maar integendeel van een uitbreiding tot 140.000 mestkuikens ouder dan 1 week; dat op basis van de vastgestelde reële toestand enkel akte kan worden verleend voor het houden van 56.000 mestkippen van 1 tot 3 weken; dat het beroepen besluit in die zin dient gewijzigd;

(...)"

2.8. In de loop van het annulatieberoep tegen deze beslissing, verstrijkt de termijn van de vergunning, die was verleend tot 28 augustus 2001. Op 6 september 2000 dient de verzoekende partij een vraag tot hernieuwing en uitbreiding in. Wat de dieren betreft wordt vergunning gevraagd voor 120.000 mestkippen.

2.9. Op 8 maart 2001 verleent de bestendige deputatie vergunning voor 56.000 mestkippen van één tot drie weken.

2.10. De verzoekende partij tekent administratief beroep aan tegen deze beslissing.

2.11. Op 14 augustus 2001 wordt, bij de tweede bestreden beslissing het beroep verworpen. De motivering luidt onder meer als volgt :

"(...)

Overwegende dat de milieuvergunningsaanvraag werd ingediend als een hernieuwing van de vergunning voor het exploiteren van 120.000 mestkippen ouder dan 1 week verdeeld over 8 stallen elk met een capaciteit van 20.000 dieren, waarvan steeds één stal leeg staat door het altemnerend systeem en één stal mestkippen huisvest van jonger dan 1 week; dat rekening houdend met het ministerieel besluit nr. AMV/00031203/600 van 6 oktober 1997, houdende wijziging in beroep van de bestreden beslissing nr. 36012/65/M/2 van 27 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, slechts akte werd verleend voor het exploiteren van 56.000 mestkuikens van 1 tot 3 weken oud gehouden in de stallen 1 en 2 zoals aangeduid op het inrichtingsplan van de melding, en dat daarenboven akte werd geweigerd voor het houden van 140.000 mestkuikens ouder dan 1 week; dat in het overwegend gedeelte van voormeld ministerieel besluit nr. AMV/00031203/600 van 6 oktober 1997, meer bepaald op bladzijde 5, duidelijk het volgende werd vermeld: "dat de inrichting niet beschikt over een geldige vergunning voor het houden van mest- of braadkippen; dat de aanwezigheid van mestkippen in de stallen tot tweemaal toe vastgesteld werd door de Afdeling Milieu-inspectie respectievelijk op 13 december 1994 en 8 augustus 1996; dat aldus zonder vergunning werd overgeschakeld van leghennen naar mestkippen; dat, zoals tevens blijkt uit het voormelde advies van de Vlaamse Landmaatschappij, de milieuvergunning voor het houden van leghennen overeenkomstig het artikel 46 van titel I van het Vlarem van rechtswege is vervallen; dat artikel 38 van titel I van het Vlarem kan toegepast worden op een onderdeel van onderhavig bedrijf vermits volgens een verslag van de afdeling Milieu-inspectie op deze inrichting 56.484 mestkippen jonger dan 3 weken aanwezig waren op 8 augustus 1996, zijnde 1 maand na het van kracht worden van de wijziging of aanvulling van de indelingslijst van titel I van het Vlarem op 3 juli 1996 waarbij mestkippen van 1 tot 3 weken eveneens vergunningsplichtig werden; dat de aanvraag aldus de aangifte betreft van de exploitatie van een onderdeel van een inrichting die na wijziging of aanvulling van de indelingslijst vergunningsplichtig is geworden, zijnde 56.000 mestkippen van 1 tot 3 weken; dat van de aangevraagde 140.000 mestkippen ouder dan 1 week er volgens het advies van de Vlaamse landmaatschappij slechts 56.000 als bestaande op 3 juli 1996 kunnen aanvaard worden;

Overwegende dat rekening houdend met bovenvermeld ministerieel besluit nr. AMV/00031203/600 van 6 oktober 1997 de inrichting slechts over een geldige vergunning beschikt voor het exploiteren van 56.000 mestkuikens van 1 tot 3 weken oud voor een termijn verstrijkend op 28 augustus 2001; dat het voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag het verder exploiteren betreft van 120.000 mestkuikens ouder dan 1 week; dat rekening houdend met bovenvermelde vergunningstoestand de aanvraag zich herleidt tot het verder exploiteren van 56.000 mestkuikens ouder dan 1 week en de verandering door uitbreiding met 64.000 mestkuikens ouder dan 1 week tot een totaal van 120.000 mestkuikens ouder dan 1 week verdeeld in 8 stallen; dat door het altemnerend systeem 6 stallen van elk 20.000 mestkuikens beschikbaar blijven voor het exploiteren van in totaal 120.000 mestkuikens;

(...)

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepsindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- de vergunning voor het houden van een kippenfokkerij voor 64.000 leghennen is vervallen zoals uitdrukkelijk werd aangetoond in voorgaande overwegingen;
 - enkel in het overwegend gedeelte van het besluit van 27 maart 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen spreekt men over hetzij kippen van < 1 week, kippen tussen 1 en 3 weken en kippen ouder dan 3 weken; in de besluitvorming onder artikel 1 van voormeld besluit spreekt men over mestkippen van 1 tot 3 weken en leghennen ouder dan 3 weken welke echter bij ministerieel besluit nr. AMV/00031203/600 van 6 oktober 1997 werd gewijzigd in een vergunning voor het exploiteren van 56.000 mestkuikens van 1 tot 3 weken oud en een weigering voor het houden van 140.000 mestkuikens ouder dan 1 week; het ministerieel besluit is nog steeds rechtsgeldig aangezien de Raad van State tot op heden nog geen beslissing heeft genomen over de vordering tot nietigverklaring;
 - de omzendbrief van 19 december 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling doet hier niets terzake aangezien de vergunning voor 64.000 legkippen is vervallen, immers afdeling Milieu-inspectie van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer heeft dit vastgesteld aan de hand van inspectieverslagen die bovendien werden gestaafd door de Mestbankaangiften van het bedrijf;
 - de indelingsrubriek 9.3.1 van titel I van het Vlarem stelt duidelijk dat het houden van kippen ouder dan 1 week vergunningsplichtig is; er wordt inderdaad geen onderscheid gemaakt tussen kippen van 1 tot 3 weken en kippen ouder dan 3 weken;
 - in het ministerieel besluit nr. AMV/00031203/600 van 6 oktober 1997 werd akte verleend voor het exploiteren van 56.000 mestkuikens van 1 tot 3 weken en aangezien de aanvraag het verder exploiteren betreft van mestkuikens ouder dan 1 week kan er slechts vergunning verleend worden voor mestkuikens van 1 tot 3 weken conform de vroeger genomen beslissing; Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat:
 - de gevraagde milieuvergunning te verlenen, voor een termijn van 20 jaar aanvangend op 8 maart 2001 en verstrijkend op 8 maart 2021, om een pluimveebedrijf verder te exploiteren met 56.000 mestkuikens van 1 tot 3 weken en uit te breiden met een noodstroomgroep met een totaal geïnstalleerd vermogen van 150 kW;
 - akte te verlenen van de uitbreiding met volgende klasse 3-inrichtingen: een transformator met een individueel nominaal vermogen van 250 kVA, een opslagplaats voor 1.100 liter mazout in een bovengrondse houder, een verdeelslang voor mazout, de opslag van 4 x 20 m³ mestkuiswater van de reiniging de stallen;
 - de gevraagde milieuvergunning te weigeren voor het uitbreiden met 64.000 mestkuikens ouder dan 1 week en een ondergrondse enkelwandige houder voor 10.000 liter petroleum;
- (...)"

3. De ontvankelijkheid van het beroep A. 76.700/VII-16.201

Overwegende dat de verzoekende partij de vernietiging vraagt van het besluit van 6 oktober 1997 "inzoverre impliciet wordt voorgehouden dat de basisvergunning van 28 augustus 1986, houdende de vergunning voor 64.000 leghennen, van rechtswege zou vervallen zijn";

Overwegende dat aangezien de termijn van de lopende vergunning verstreek op 28 augustus 2001, de verzoekende partij een hernieuwing van die vergunning heeft gevraagd voor de exploitatie van 120.000 mestkippen; dat deze hernieuwingsaanvraag aanleiding gaf tot de tweede bestreden beslissing; dat de verzoekende partij haar belang bij het beroep tegen de eerste bestreden beslissing steunt op haar belang bij het beroep tegen de tweede bestreden beslissing; dat de vernietiging van de eerste bestreden beslissing er echter nooit toe kan leiden dat er alsnog een milieuvergunning zou worden verleend voor 140.000 kippen, aangezien bij de vraag tot hernieuwing slechts 120.000 dieren werden gevraagd; dat zowel de eerste als de tweede bestreden beslissingen aannemen dat de vergunning voor 64.000 leghennen is vervallen door de onvergunde verandering; dat dit echter een vaststelling, maar geen beslissing is; dat voorts uit de aard van de milieuvergunning voortvloeit dat dergelijke vergunningen voorafgaand aan het starten van de uitbating van de betrokken hinderlijke inrichting moeten worden verkregen; dat het strijdig is met het wezen van een dergelijke vergunning om deze te verlenen voor een periode die zich uitsluitend in het verleden situeert, bijvoorbeeld om een periode van vergunningloos exploiteren te regulariseren teneinde zich te vrijwaren tegen strafvervolging; dat een eventuele vernietiging van het bestreden besluit er dan ook niet toe kan leiden dat aan de verzoekende partij een vergunning met terugwerkende kracht zou worden verleend;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie stelt dat zij het voorwerp uitmaakt van een strafprocedure voor de correctionele rechtbank van Ieper en dat, indien het eerste bestreden besluit niet uit het rechtsverkeer wordt gehaald, dit aanleiding kan geven tot een verkeerde inschatting van de rechtsgeldigheid ervan; dat een belang dat erin bestaat de bestreden weigeringsbeslissing onwettig te horen verklaren, om vervolgens, op grond van deze met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een correctionele procedure richting te geven geen belang is dat is verbonden aan de nietigverklaring en derhalve aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er

uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren; dat zulk belang niet rechtstreeks is; dat het beroep tegen de eerste bestreden beslissing onontvankelijk is;

4. Het beroep A. 111.501/VII-24.835

4.1.1. Overwegende dat, wat de tweede bestreden beslissing betreft, in het vierde middel de schending wordt aangevoerd van artikel 2, 2°, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Milieuvergunningsdecreet), van "de definitie van een bestaande inrichting", van de omzendbrief van 19 december 1996 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, van "de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur", en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat de verzoekende partij het volgende aanvoert :

"(...)

Zoals reeds herhaaldelijk benadrukt heeft verzoekende partij naast de 56.000 mestkippen van één tot drie weken steeds 64.000 kippen ouder dan drie weken gehouden en werd de technische binneninrichting van de stal nooit verwijderd of werden de stallen nooit gesloopt of vernield.

Zonder schending van de in het middel ingeroepen wetsbepalingen en de bepalingen van de omzendbrief van de bevoegde overheid zelf, kon (het) bestreden besluit niet komen tot het verkeerde uitgangspunt dat de oorspronkelijke vergunning van 64.000 leghennen zou zijn vervallen door het wijzigen van diersoorten.

(...)

Een kippenfokkerij beschikt noodzakelijkerwijze over een roulementsysteem waarbij niet alleen kippen < één week, doch eveneens ouder dan één week en uiteraard ouder dan drie weken moeten aanwezig zijn. Verzoekende partij heeft dan ook steeds aangifte van het aantal mestkippen gedaan bij de mestbank.

Het betreden besluit werd dan ook niet zorgvuldig en in redelijkheid genomen, antwoordt niet op deze bezwaren of opmerkingen en miskent dan ook de in dit middel ingeroepen beginselen en wetsbepalingen";

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij omtrent het vierde middel het volgende antwoordt :

"(...) in casu was de motivering afdoende nu er in de bestreden beslissing gewezen werd op het essentiële punt van de hele discussie. Met name heeft de verzoekende partij sedert 1994 niet langer een legkippen bedrijf uitgebaat, doch heeft zij - zonder daartoe de noodzakelijke vergunning te hebben - een mestkippenbedrijf uitgebaat.

Welnu de bewuste Omzendbrief waarnaar de verzoekende partij verwijst heeft uiteraard betrekking op een legale uitbating. Het spreekt uiteraard voor zich dat een niet legale uitbating er niet voor kan zorgen dat een vergunning omtrent een andere exploitatie in stand gehouden wordt...

De uitbating van de verzoekende partij was daarentegen in strijd met haar vergunning zodat de Omzendbrief inderdaad niets ter zake doet";

4.1.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij laat gelden dat haar exploitatie van 64.000 kippen ouder dan 3 weken legaal was, zodat de omzendbrief wel degelijk van toepassing was;

4.1.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie stelt wat volgt :

"Verzoekende partij blijft evenwel een andere mening toegedaan dan het standpunt van het auditoraat met betrekking tot de overschakeling van leghennen naar mestkippen of de wijziging van diersoorten in zoverre de exploitatie nog steeds thuishoort onder dezelfde rubriek van de indelingslijst.

Aangezien evenwel alleszins niet kan worden gesteld dat de vergunning van rechtswege zou zijn vervallen, is deze discussie in het licht van de huidige beoordeling niet meteen relevant. Verzoekende partij maakt dan ook voorbehoud om ten gepaste tijde het debat te voeren over de al of niet vergunningsplicht van een dergelijke verandering";

4.1.5. Overwegende dat de verzoekende partij zich wel degelijk diende te houden aan de bepalingen van de exploitatievergunning, zoals ze werd verleend in 1986; dat blijkt dat de verzoekende partij de inrichting heeft veranderd zonder daarvoor de vereiste vergunning te vragen; dat artikel 28, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) bepaalt :

"De vergunning vervalt van rechtswege wanneer zij betrekking heeft op een inrichting :

(...)

3° die gedurende twee opeenvolgende jaren niet werd geëxploiteerd";

dat paragraaf 2 van hetzelfde artikel bepaalt dat indien de in paragraaf 1 genoemde gevallen slechts betrekking hebben op een gedeelte van de inrichting, de vergunning slechts voor dat gedeelte vervalt; dat artikel 46 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) een zelfde bepaling bevat; dat een inrichting waarin niet langer de vergunde leghennen, maar mestkippen worden gehouden niet langer als de oorspronkelijk vergunde inrichting wordt geëxploiteerd, ook al worden er in dat bedrijf "kippen" gehouden in de zin van rubriek 9.3.1 van de bijlage I aan Vlarem I; dat uit een illegale exploitatie geen rechten kunnen worden geput; dat het vierde middel niet gegrond is;

4.2.1. Overwegende dat in het zevende middel de schending wordt aangevoerd van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheids-, het vertrouwens- en het redelijkheidsbeginsel", de "algemene motiveringsverplichting", en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991; dat de verzoekende partij stelt :

"De beperking van een inrichting tot kippen van maximaal drie weken is niet alleen in strijd met de VLAREM I-rubrieken, doch tevens niet rendabel en economisch volstrekt onverantwoord.

Een kippenfokkerij beschikt noodzakelijkerwijze over een roulement waarbij niet alleen kippen < één week, doch eveneens ouder dan één week en uiteraard ouder dan drie weken moeten aanwezig zijn. Verzoekende partij heeft dan ook steeds aangifte van het aantal mestkippen gedaan bij de mestbank.

Het bestreden besluit werd dan ook niet zorgvuldig en in redelijkheid genomen, antwoordt niet op deze bezwaren of opmerkingen en miskent dan ook de in dit middel ingeroepen beginselen en wetsbepalingen".

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij daartegen laat gelden :

"Verwerende partij kan verzoekende partij niet volgen. De verzoekende partij houdt het bij een vage bewering dat het vergunde bedrijf niet economisch rendabel zou zijn. Zij levert daarvan evenwel niet het minste bewijs.

Het spreekt overigens voor zich dat verwerende partij aan de verzoekende partij geen vergunning zou kunnen geven tegen de bepalingen in van het Mestdecreet onder het mom van 'zorgvuldig bestuur'.

Verzoekende partij zet de wereld op zijn kop.

Verwerende partij was net wél zorgvuldig doordat zij de bedrijfsuitbating heeft getoetst aan de geldende bepalingen";

4.2.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij stelt dat het beperken van de vergunning tot een aantal kippen van één tot drie weken gelijk staat met een weigering van een vergunning;

4.2.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie stelt dat de vergunning van 1986 vervallen was wegens niet-exploitatie van de vergunde leghennen gedurende meer dan twee jaar en dit verval van de vergunning wel degelijk een correcte en afdoende motivering was waarop de beslissing tot niet-vergunnen van kippen ouder dan 3 weken kon gegrond worden;

4.2.5. Overwegende, dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven waarom slechts mestkuikens van één tot drie weken worden vergund; dat dit motief volstond om dit onderdeel van de bestreden beslissing te dragen; dat de verwerende partij niet gehouden was te antwoorden op een grief inzake de rendabiliteit van de

onderneming, omdat dit gegeven vreemd is aan de milieuwetgeving; dat om dezelfde reden de verzoekende partij zich niet dienstig kan beroepen op de door haar in hetzelfde verband ingeroepen beginselen van behoorlijk bestuur; dat het middel niet gegrond is;

4.3. Overwegende dat het auditorsverslag werd beperkt tot de bespreking van het vierde en het zevende middel; dat er aldus grond bestaat om een aanvullend onderzoek van de zaak A. 111.501/VII-24.835 te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken, gekend onder de nrs. A. 76.700/VII-16.201 en A. 111.501/VII-24.835, worden gevoegd.

Artikel 2.

Het beroep, gekend onder het nr. A. 76.700/VII-16.201 wordt verworpen.

Artikel 3.

De debatten worden heropend in de zaak A.111.501/VII-24.835.

Artikel 4.

Het door de Auditeur-generaal aangestelde lid van het auditoraat wordt belast met het verder onderzoek van de zaak A. 111.501/VII-24.835.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig januari tweeduizend en vier, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.